

Kasamentu | Huwelijk | Matrimonio

Marriage

PAP | Kasamentu

Kasamentu legal tabata prohibi pa katibu. For di 1828 tabata permiti nan si pa kasa na misa. Pa e motibu aki den kunuku pa hopi tempu e kustumber a keda eksisti pa kasa na misa so, esaki kontrali na e lei ku ta stipulá, ku ta prohibi pa kasa na misa. Promé ku a kasa na rat. Iglesia, sin embargo, si tabata registrá e hendenan aki komo kasa i ora di bautisá di nan yunan, iglesia tabata registrá esakinan komo legal. Na plantashi Savonèt tabatin diferente pareha ku tabata kasa pa misa ta i pa promé ku abolishon di sklabitut tabatin hopi famia formá einan.

Despues di abolishon di sklabitut e Konseho Kolonial tabata stimulá matrimonio legal. Hopi pareha e ora di kasa pa lei, p'asina e yunan keda legalisá.

Den kunuku tabata kasa hopi biaha sin muchu fiesta; mainta tabata kasa na rat i anochi na misa. Pa e hendenan di Bándabou, registro sivil tabata serka e hefe di distrito; promé na e ofisina di distrito, despues den e edificio di staman di Wespen.

Promé ku tabatin outo, tabata bai den garoshi halá pa un buriku óf dos baka na e lugá kaminda tabata sera e matrimonio. Na Savonèt, 'Shon' Willem tabata fia e pareha un garoshi ku kuater baka. Tabata dorna e garoshi di manera festivo.

Antes tabatin e tradishon di e 'laken di brúit'. Despues di e nochi di boda e mama di e bruidegom ta bal kas di e pareha pa informá si tur kos ta bon, pero e motibu en realidat ta pa wak si e laken tabata manchá ku lake tabata yama 'Lágrima Virginal'. Si esei tabata e kaso, e tabata hiba e laken orguyosamente pa e mama di e brúit. Esaki tabata labé i kolog'e na waya pa seka, pa ken ku pasa por mira ku e brúit tabata birgen dia el a kasa.

NL | Huwelijk

Het wettig huwelijk was voor slaven verboden. Vanaf 1828 was het hen wel toegestaan een kerkelijk huwelijk te sluiten. Hierdoor is in de buitendistricten nog lang de gewoonte blijven bestaan alleen kerkelijk te trouwen, dit in strijd met de wet, die bepaalde dat het verboden was een kerkelijk huwelijk te sluiten voordat het wettig huwelijk was voltrokken. De kerk registreerde deze mensen echter wel als gehuwd zijnde en bij de doop van hun kinderen werden deze door de kerk als legaal geregistreerd. Op de plantage Savonet waren diverse echtparen alleen voor de kerk gehuwd en reeds voor de afschaffing van de slavernij hadden zich veel gezinnen gevormd.

Na de afschaffing van de slavernij stimuleerde het Koloniaal Bestuur het wettig huwelijk. Veel echtparen trouwden dan als nog voor de wet, waarbij de kinderen werden gewettigd. In de buitendistricten werd het huwelijk vaak zonder veel festiviteiten afgesloten; men trouwde 's ochtends voor de wet en 's avonds voor de kerk. Voor de mensen van Bándabou was de burgerlijke stand bij de districtmeester, eerst op het districts-kantoor, later in het gebouw van de Zusters op Westpunt.

Voor de komst van de auto ging men met een 'garoshi' (kar), getrokken door een ezel of twee koeien, naar de plaats van de huwelijksvoltrekking. Op Savonet leende 'Shon' Willem aan het bruidspaar een kar met vier koeien. De wagen werd feestelijk versierd.

Vroeger kende men de traditie van het "bruidslaken". Na de huwelijksnacht ging de moeder van de bruidegom naar het huis van het bruidspaar om te informeren of alles goed was, maar de eigenlijke reden was om te kijken of het laken bevlekt was met de zogenoemde 'Lágrima Virginal' (lett: De maagdentränen). Als dat zo was, bracht zij het laken trots voor de moeder van de bruid. Deze waste het en hing het aan de lijn te drogen, zodat iedereen die langs kwam, kon zien, dat de bruid als maagd het huwelijk was ingegaan.

ENG | Marriage

The legal marriage was forbidden for slaves. As of 1828 though, they were allowed to marry in church. Because of this in the outer districts the old custom kept existing to marry only in church. This contrary to the law that stipulated that it is prohibited to conclude a church wedding before the legal wedding had been performed. The church registered these people nevertheless as being married and at the baptism of their children, these were registered as legal by the church. On the Savonet plantation there were different couples only married in church and already before the abolition of slavery many families had formed.

After the abolition of slavery, the Colonial council stimulated the legal marriage. Many couples then still married legally, because of which the children were legitimized.

In the outer districts the marriage was often concluded without many festivities; in the morning one was married at a registry office and in the evening in church. For people in Bándabou the civil registry was at the district warden's; first in the district office and later in the building of the nuns in Westpunt.

Before the advent of the car, one would go in a 'garoshi' (cart) drawn by a donkey or two cows to the place where the wedding was performed. In Savonet, 'Shon' Willem would lend a bridal couple a cart with four cows. The cart was festively decorated.

Formerly the tradition existed of the wedding sheet. After the wedding night, the mother of the groom would go to the house of the couple to inform if everything was well, but the real reason was to check if the sheet was stained with the so-called 'Lágrima Virginal' (literally: The Virgin Tears). If that was the case, she proudly took the sheet to the mother of the bride. The latter washed it and hung it to dry at the clothesline, so that passersby could see for themselves that the bride had entered the marriage as a virgin.

ESP | Matrimonio

El matrimonio legal estaba prohibido para los esclavos. Desde de 1828, se les permitió casarse por la iglesia. Debido a esto, en los distritos campestres se mantuvo la antigua costumbre de casarse solo por la iglesia. Esto, contrario a la ley que prohibía la celebración de una boda por la iglesia antes de que se concluyera la boda legal. Sin embargo, la iglesia registraba a estas personas como casadas y a sus hijos como legales una vez bautizados. En la plantación Savonet había diferentes parejas solamente casadas por la iglesia y ya se habían formado muchas familias antes de la abolición de la esclavitud.

Después de la abolición de la esclavitud, el Consejo Colonial estimuló el matrimonio legal. Muchas parejas, entonces aun se casaron legalmente, para que así los niños fuesen legitimados.

A menudo, en los distritos campestres, el matrimonio se concluía sin muchas fiestas; en la mañana se casaban por lo civil, y por la tarde por la iglesia. Para la gente de Bándabou, inicialmente el registro civil era donde el jefe de distrito; primeramente en la oficina de distrito y después en el edificio de las monjas en Westpunt.

Antes de la llegada del automóvil, uno iba al lugar donde se realizaba la boda en un 'garoshi' (carro) tirado por un burro o dos vacas. En Savonet, 'Shon' Willem solía prestar a las parejas nupciales un carro con cuatro vacas. El carro era decorado en forma festiva.

Anteriormente existía la tradición de la sábana nupcial. Después de la noche de bodas, la madre del novio iba a la casa de la pareja para ver si todo estaba bien, pero el verdadero motivo era comprobar si la sábana tenía manchas llamadas 'lágrimas virginales'. Si era así, ella llevaba la sábana orgullosamente a la madre de la novia quien la lavaba y colgaba a secar en el tendadero, para que los transeúntes pudieran ver que la novia había llegado virgen al matrimonio.

The nature & culture experience

Voor de komst van de auto ging men met een 'garoshi' (kar), getrokken door een ezel of twee koeien, naar de plaats van de huwelijksvoltrekking. Op Savonet leende 'Shon' Willem aan het bruidspaar een kar met vier koeien. De wagen werd feestelijk versierd.

Vroeger kende men de traditie van het "bruidslaken". Na de huwelijksnacht ging de moeder van de bruidegom naar het huis van het bruidspaar om te informeren of alles goed was, maar de eigenlijke reden was om te kijken of het laken bevlekt was met de zogenoemde 'Lagrima Virginal' (lett: De maagdentranen). Als dat zo was, bracht zij het laken trots voor de moeder van de bruid. Deze waste het en hing het aan de lijn te drogen, zodat iedereen die langs kwam, kon zien, dat de bruid als maagd het huwelijk was ingegaan.

ENG | Marriage

The legal marriage was forbidden for slaves. As of 1828 though, they were allowed to marry in church. Because of this in the outer districts the old custom kept existing to marry only in church. This contrary to the law that stipulated that it is prohibited to conclude a church wedding before the legal wedding had been performed. The church registered these people nevertheless as being married and at the baptism of their children, these were registered as legal by the church. On the Savonet plantation there were different couples only married in church and already before the abolition of slavery many families had formed.

After the abolition of slavery, the Colonial council stimulated the legal marriage. Many couples then still married legally, because of which the children were legitimized.

In the outer districts the marriage was often concluded without many festivities; in the morning one was married at a registry office and in the evening in church. For people in Bándabou the civil registry was at the district warden's; first in the district office and later in the building of the nuns in Westpunt.

Before the advent of the car, one would go in a 'garoshi' (cart) drawn by a donkey or two cows to the place where the wedding was performed. In Savonet, 'Shon' Willem would lend a bridal couple a cart with four cows. The cart was festively decorated.

Formerly the tradition existed of the wedding sheet. After the wedding night, the mother of the groom would go to the house of the couple to inform if everything was well, but the real reason was to check if the sheet was stained with the so-called 'Lagrima Birginal' (literally: The Virgin Tears). If that was the case, she proudly took the sheet to the mother of the bride. The latter washed it and hung it to dry at the clothesline, so that passersby could see for themselves that the bride had entered the marriage as a virgin.

ESP | Matrimonio

El matrimonio legal estaba prohibido para los esclavos. Desde de 1828, se les permitió casarse por la Iglesia. Debido a esto, en los distritos campestres se mantuvo la antigua costumbre de casarse solo por la Iglesia. Esto, contrario a la ley que prohibía la celebración de una boda por la Iglesia antes de que se concluya la boda legal. Sin embargo, la Iglesia registraba a estas personas como casadas y a sus hijos como legales una vez bautizados. En la plantación Savonet había diferentes parejas solamente casadas por la Iglesia y ya se habían formado muchas familias antes de la abolición de la esclavitud.